

به کارگیری مدل جمعی تعمیم یافته در تعیین نوع ارتباط عوامل خطر رتینوپاتی در بیماران دیابتی شهر تهران

دکتر مسعود صالحی: استادیار آمار زیستی، گروه آمار و ریاضی، دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی، مرکز تحقیقات مدیریت سلامت و علوم اقتصادی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران ایران. salehi74@yahoo.com

* **حبیبه وزیری نسب:** کارشناس ارشد آمار زیستی، گروه آمار و ریاضی، دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران. (*نویسنده مسئول) vazirinasab@yahoo.com

معصومه خوشگام: کارشناس ارشد و مربی آمار زیستی، گروه آمار و ریاضی، دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران. mkhoshgam@yahoo.com

دکتر نسرين رفعتی: استادیار چشم پزشکی، مرکز تحقیقات چشم شهید لافی نژاد، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران. rafati@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۹۰/۱۲/۹ تاریخ پذیرش: ۹۱/۲/۲

چکیده

زمینه و هدف: یکی از مهم ترین عوارض دیابت، رتینوپاتی (Retinopathy) دیابتی است که سالانه باعث کوری ۱۰ هزار نفر می‌شود. مطالعات مختلفی به بررسی عوامل خطر رتینوپاتی در بیماران دیابتی پرداخته‌اند. این تحقیق نیز به منظور بررسی روابط بین عوامل خطر رتینوپاتی و وضعیت ابتلا به این بیماری انجام شده است. در این مطالعه تلاش شده است تا با به کارگیری مدل جمعی تعمیم یافته، کیفیت پیش‌بینی متغیر وابسته را به حداکثر رسانده و روابط غیرخطی و غیریکنواخت بین پاسخ و متغیرهای توضیحی، کشف گردد.

روش کار: این پژوهش مقطعی، تحلیلی بر روی ۳۶۷ بیمار دیابتی شرکت‌کننده در فراخوان ارزیابی رتینوپاتی شهر تهران انجام شد. شرکت‌کنندگان برای تعیین ویژگی‌ها، شرایط پزشکی و داروهایشان مورد بررسی قرار گرفتند. در نهایت، از مجموعه داده‌ای شامل شش متغیر توضیحی پیوسته سن، طول مدت ابتلا به دیابت، شاخص توده بدنی، هموگلوبین A1C، کلسترول، فشارخون سیستولیک و متغیر پاسخ وجود رتینوپاتی، برای به دست آمدن مدل‌های جمعی تعمیم‌یافته و رگرسیون لجستیک (Logistic Regression) دو حالتی استفاده شد. برازش مدل به وسیله نرم افزار mgcvR انجام شد.

یافته‌ها: در این مطالعه ۱۲۰ نفر (۳۳٪) از بیماران به رتینوپاتی مبتلا بودند و ۲۴۷ نفر (۶۷٪) رتینوپاتی نداشتند. نتایج حاصل از مدل جمعی تعمیم‌یافته حاکی از تاثیرگذاری طول مدت ابتلا به دیابت ($p < 0.001$)، هموگلوبین A1C ($p = 0.004$) و فشارخون سیستولیک ($p = 0.032$) بر رتینوپاتی بود. به علاوه نشان داده شد که طول مدت ابتلا با یک رابطه خطی، هموگلوبین A1C با تابع درجه چهار و فشارخون با تابع درجه دو با رتینوپاتی دیابتی ارتباط دارند.

نتیجه گیری: علاوه بر تعیین عوامل خطر رتینوپاتی دیابتی، نشان داده شد که مدل جمعی تعمیم‌یافته توانایی شناسایی روابط غیرخطی بین متغیرها را داراست. بنابراین این مدل با اطلاعات بیشتری از روابط بین داده‌ها، کیفیت پیش‌بینی پاسخ را به حداکثر می‌رساند.

کلیدواژه‌ها: مدل جمعی تعمیم‌یافته، رگرسیون لجستیک دو حالتی، رتینوپاتی دیابتی.

مقدمه

جمعیت، امید به زندگی، چاقی، کاهش تحرک روزانه و روند رشد دیابت، در کشورهای در حال توسعه سریع تر خواهد بود (۴ و ۱). شیوع بیماری قند در بزرگسالان ۲۵-۶۴ ساله ایرانی ۷/۷ درصد تخمین زده می‌شود که از آمار جهانی بالاتر است (۵). نکته قابل توجه این است که برخلاف کشورهای توسعه یافته که افراد در سنین بالا به دیابت مبتلا می‌شوند، در کشورهای در حال توسعه افراد در سنین پایین تری (بین ۴۶ تا ۶۴ سال) به این بیماری مبتلا شده و این امر بر بار ناشی از دیابت بر جوامع در حال توسعه می‌افزاید (۶). یکی از مهم‌ترین عوارض دیابت، رتینوپاتی دیابتی است

دیابت یکی از شایع ترین بیماری های غیر واگیر و مزمن در کشورهای توسعه یافته غربی و کشورهای در حال توسعه است. با توجه به سبک زندگی و عادات غذایی مردم، بیماری دیابت در سراسر دنیا همچنان رو به افزایش است. در سال ۲۰۰۰، ۱۷۱ میلیون بیمار دیابتی در جهان وجود داشت که شیوع ۲/۸ درصدی را نشان می‌داد (۱-۳). به علاوه جمعیت مبتلایان به دیابت تا سال ۲۰۲۵ به حدود ۳۰۰ میلیون و در سال ۲۰۳۰ به ۳۶۶ میلیون نفر خواهد رسید که بیانگر شیوع ۴/۴ درصدی است و این میزان رشد با توجه به افزایش

روش بررسی

داده‌های این مطالعه مقطعی تحلیلی برگرفته از اطلاعات دو مطالعه انجام شده قبلی، بر روی جمعیت شهر تهران است. مطالعه اول در سال ۱۳۸۴ بر روی یک نمونه ۹۹۹۳ نفری از شهروندان تهرانی به منظور غربالگری بیماری‌های غیرواگیر از جمله دیابت در گروه‌های سنی و جنسی مختلف انجام شد. جزییات بیشتر در خصوص روش مطالعه، روش‌های نمونه‌گیری و غربالگری بیماران در مقالات منتشر شده قابل دسترسی است (۵، ۳۵). مطالعه دوم نیز بر روی ۶۳۹ بیمار دیابتی غربال شده از مطالعه قبلی، به منظور تعیین شیوع شدت‌های مختلف رتینوپاتی دیابتی انجام شد (۳۶). در مطالعه حاضر، با استفاده از بانک اطلاعاتی بیماران دیابتی غربال شده، پس از حذف داده‌های گمشده متغیرهای مختلف، تعداد ۳۶۷ بیمار دیابتی باقی ماندند. متغیرهای مختلفی مانند وضعیت ابتلا به دیابت، جنسیت، سن، قد، وزن، طول مدت ابتلا به دیابت، سطح سواد بیماران و فاکتورهای تشخیصی همچون کلسترول و فشار خون سیستولیک، میزان هموگلوبین A1C، وضعیت کنترل قند خون، مصرف سیگار و نوع دیابت ثبت شده بود. با توجه به استفاده از مدل جمعی تعمیم‌یافته و به‌کارگیری هموارسازها، در این مطالعه، تنها از متغیرهای پیوسته بهره گرفته شد. در نهایت از مجموعه داده‌ای شامل شش متغیر توضیحی پیوسته سن، طول مدت دیابت، شاخص توده بدنی، هموگلوبین A1C، کلسترول، فشار خون سیستولیک و متغیر پاسخ وجود رتینوپاتی برای برازش مدل استفاده شد.

در این تحقیق روش‌های آمار توصیفی برای تعیین میانگین و انحراف معیار متغیرهای مورد بررسی به کار گرفته شد. برای تحلیل داده‌ها نیز از رگرسیون لجستیک دوحالتی و مدل جمعی تعمیم‌یافته استفاده شد. تمامی مدل‌ها به کمک نرم‌افزار R به داده‌ها برازش داده شد. مقدار احتمال کمتر از ۰/۰۵ معنی‌دار در نظر گرفته شد. روش انجام کار به این صورت است که پس از برازش مدل جمعی تعمیم‌یافته برای تعیین عوامل خطر رتینوپاتی دیابتی به منظور ارزیابی تبدیلات

که یک نوع عارضه بسیار اختصاصی دیابت نوع یک و دو محسوب می‌شود. این عارضه سالانه باعث کوری ۱۰ هزار نفر می‌شود (۷). احتمال نابینایی در افراد مبتلا به دیابت ۲۵ برابر بیشتر از افراد غیر مبتلاست (۷). در جوامع توسعه یافته بیماری‌های چشمی ناشی از دیابت عمده‌ترین دلیل نابینایی در بزرگسالان کمتر از ۷۵ سال گزارش شده است (۷). این بیماری عامل تقریباً یک چهارم موارد کوری‌های ثبت شده در دنیای غرب است (۷). اختلالات بینایی ناشی از رتینوپاتی دیابتی تاثیر زیادی بر روی کیفیت زندگی بیماران خواهد داشت و به علاوه هر ساله بار سنگین مالی را به جامعه تحمیل می‌کند (۸-۱۱).

پژوهش حاضر به منظور بررسی نوع ارتباط بین عوامل خطر رتینوپاتی دیابتی و وضعیت ابتلا به این بیماری به کمک مدل جمعی تعمیم یافته انجام شده است. تحقیقات زیادی برای بررسی موارد موثر بر پیشرفت رتینوپاتی دیابتی انجام شده است (۱۲-۳۳). در مطالعات گذشته تعیین عوامل موثر بر بیماری به کمک مدل‌های مرسوم آماری به خصوص مدل‌های رگرسیون خطی تعمیم‌یافته، صورت گرفته است. مدل‌های جمعی تعمیم‌یافته نسبت به مدل‌های خطی تعمیم‌یافته مرسوم از چند نظر برتری دارند. اول این که ساختار جمعی به بیان نتایج قابل تفسیر به صورت جداگانه برای هر متغیر توضیحی وارد شده به مدل، کمک می‌کند، دوم در مدل‌های جمعی تعمیم یافته به جای پیش‌فرض‌های پارامتری غیر قابل انعطاف، رابطه بین متغیر پاسخ و مستقل به وسیله تابع هموارساز که عملاً می‌تواند برای هر شکلی از داده‌ها به کار رود، بیان می‌شوند و سوم این که مدل‌های جمعی تعمیم‌یافته به جای مدل محوری، داده محورند، به این معنی که نتایج مقادیر پارامترهای به دست آمده از مدل پیشین استنباط نمی‌شود، بلکه ابتدا ساختار داده‌ها مورد آزمون قرار می‌گیرد (۳۴). از این رو هدف از به‌کاربردن مدل جمعی تعمیم‌یافته، به حداکثر رساندن کیفیت پیش‌بینی متغیر وابسته، کشف روابط غیرخطی و غیر یکنواخت بین متغیر پاسخ و مجموعه متغیرهای توضیحی است.

یافته‌ها

از ۳۶۷ بیمار مورد بررسی، ۱۲۰ نفر (۳۳٪) به رتینوپاتی مبتلا بودند و ۲۴۷ نفر (۶۷٪) نفر رتینوپاتی نداشتند. متغیر پاسخ دوحالتی وجود و عدم وجود رتینوپاتی، به وسیله مدل لجستیک جمعی در مقابل شش متغیر توضیحی سن، طول مدت ابتلا، شاخص توده بدنی، هموگلوبین A1C، کلسترول و فشارخون سیستمیک قرار گرفته است. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای توضیحی به تفکیک مبتلایان به رتینوپاتی و غیر مبتلایان به رتینوپاتی در جدول ۱ ارائه شده است. بر اساس نتایج حاصل از این روش، با استفاده هم زمان از مقادیر درجه آزادی و مقادیر احتمال به دست آمده در جدول ۲ می‌توان گفت متغیر طول مدت ابتلا، ارتباط خطی با رتینوپاتی دارد (درجه آزادی از لحاظ آماری برابر با ۱/۳۰۳ معنادار بوده و نشان دهنده ارتباط درجه اول یا ارتباط خطی است). همچنین می‌توان گرایش غیرخطی متغیرهای هموگلوبین A1C و فشارخون سیستمیک را پذیرفت (درجات آزادی معنادار بیش از دو، بیانگر رابطه غیرخطی است). به علاوه این جدول نشان می‌دهد که، ارتباط غیر خطی

پیشنهادی مدل، از رگرسیون لجستیک دوحالتی استفاده شد.

مدل‌های جمعی تعمیم‌یافته بسط مدل‌های خطی تعمیم‌یافته را به سادگی به صورت

$$g(\mu) = \alpha + \sum_{j=1}^p f_j(X_j) \quad (1)$$

بیان می‌کنند (۳۴). در اینجا فرض می‌شود f_j ها توابعی نامعلوم و هموارند. به طور خاص f_j از روی داده‌ها با استفاده از تکنیک‌های پیشرفته هموارساز نمودار پراکنش برآورد می‌شود، بنابراین به جای این که منحنی پاسخ توسط اشکال موجود در کلاس پارامتری محدود شود، مدل جمعی تعمیم‌یافته اجازه می‌دهد که داده‌ها شکل منحنی پاسخ را تعیین کنند. تفاوت اساسی این مدل‌ها با مدل‌های پارامتری در این است که توابع خطی به وسیله توابع هموار نامعلوم جانشین می‌شوند. این توابع قابلیت جمع‌پذیری دارند، از آنجا که اثر هر متغیر به صورت جداگانه بیان می‌شود، بنابراین هر تابع می‌تواند برای آزمون نقش متغیرها در پیشگویی پاسخ به صورت جداگانه بررسی شود (۳۴).

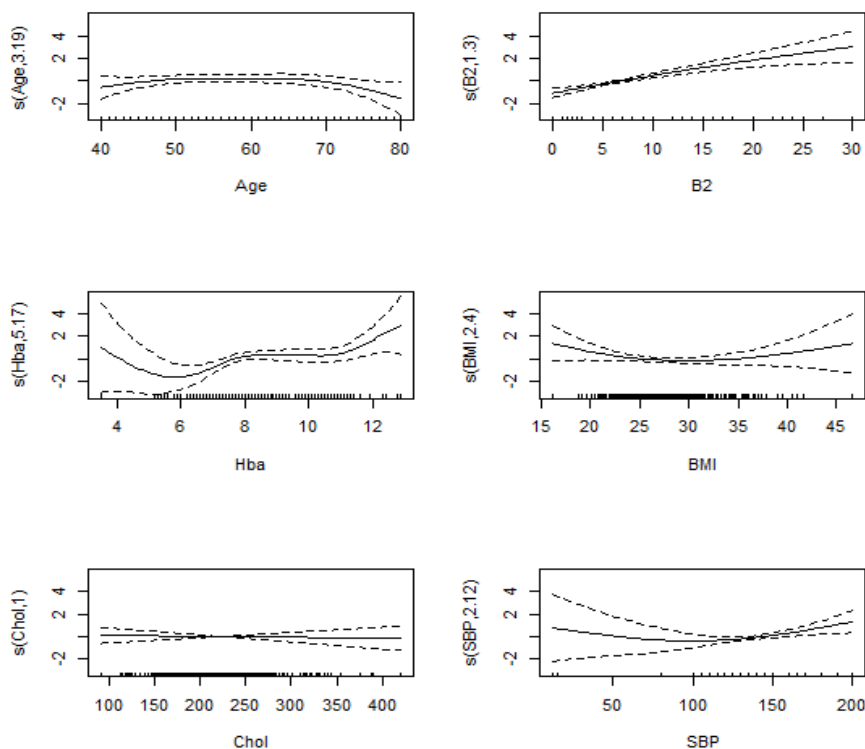
جدول ۱. توزیع فراوانی متغیرهای کمی مورد مطالعه در غیر مبتلایان به رتینوپاتی و مبتلایان به رتینوپاتی

متغیر	غیر مبتلایان به رتینوپاتی					مبتلایان به رتینوپاتی				
	میانگین	انحراف استاندارد	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف استاندارد	حداقل	حداکثر		
سن (سال)	۵۷/۱۲۰	۵۵/۰۰	۱۰/۲۱۹	۸۰	۵۸/۴۱۰	۵۷/۰۰	۴۱	۷۶		
طول مدت ابتلا به دیابت (سال)	۵/۵۸۰	۴/۰۰	۴/۹۱۷	۳۰	۱۰/۸۷۰	۱۰/۰۰	۰	۳۰		
هموگلوبین A1C	۸/۲۲۰	۸/۰۰	۱/۴۶۰	۱۳/۸۰	۸/۹۶۹	۸/۷۰۰	۳/۵	۱۳/۳		
شاخص توده بدنی	۲۸/۰۸	۲۷/۷۷۲	۴/۱۱۴	۴۱/۶۶	۲۷/۲۵۶	۲۶/۶۷۰	۱۶/۱۶	۴۶/۶۴		
کلسترول	۲۲۱/۲۵	۲۱۹/۰۰	۴۹/۷۰۱	۴۲۱	۲۲۱/۵۸	۲۱۸/۰۰	۱۱۴	۳۹۰		
فشارخون سیستمیک (میلیمتر جیوه)	۱۳۵/۸	۱۳۲/۵۰۰	۲۱/۲۲۷	۲۰۰	۱۴۳/۹۵۰	۱۴۰/۰۰	۱۵	۲۰۰		

برای برآزش مدل جمعی تعمیم‌یافته با استفاده از بسته نرم‌افزاری mgcVR و به کمک روش اعتبارسنجی متقابل تعمیم‌یافته، درجه آزادی مناسب به متغیرها اختصاص یافت.

جدول ۲. نتایج حاصل از برآزش مدل جمعی تعمیم‌یافته بر روی متغیرهای مورد مطالعه

متغیر	درجه آزادی	مقدار احتمال
سن (سال)	۳/۱۸۶	۰/۱۶۷
طول مدت ابتلا به دیابت (سال)	۱/۳۰۳	<۰/۰۰۱
شاخص توده بدنی	۲/۴۰۲	۰/۳۳۳
هموگلوبین A1C	۵/۱۶۷	۰/۰۰۶
کلسترول	۱	۰/۷۷۳
فشارخون سیستمیک (میلیمتر جیوه)	۲/۲۱۴	۰/۰۲۲

شکل ۱. نمودار مولفه‌های هموارسازی با روش اعتبارسنجی متقابل تعمیم‌یافته

فشارخون سیستولیک، متغیر طول مدت ابتلا به دیابت نیز به صورت خطی وارد مدل شود. همچنین سایر متغیرهای سن، شاخص توده بدنی و کلسترول که اثر آنها در عبارت هموارسازی معنی‌دار نشده است، از مدل حذف شدند. نتایج برازش این مدل نیمه‌پارامتری در جدول ۳ آمده است.

نتایج حاصل از برازش مدل در جدول ۳ نشان می‌دهد که اثر خطی طول مدت ابتلا از سطح معنی‌داری بالایی برخوردار است. همچنین اثر غیرخطی دو متغیر هموگلوبین A1C و فشارخون نیز تایید می‌شود. با استفاده از شکل ۲، برای بیان ارتباط بین متغیر پاسخ و متغیر هموگلوبین A1C، تابع درجه چهار و برای بیان ارتباط پاسخ و فشارخون، تابع درجه دو پیشنهاد می‌شود که البته درجه آزادی به دست آمده در جدول ۳ نیز بیان‌کننده همین گرایش است.

گام بعدی تحلیل، ارزیابی این تبدیل‌ها در یک مدل پارامتری است. به این منظور، از یک مدل رگرسیون لجستیک دوحالتی با اثر درجه چهار برای متغیر هموگلوبین A1C، اثر درجه دو برای

سن و شاخص توده بدنی و ارتباط خطی کلسترول با رتینوپاتی از نظر آماری معنادار نیست. شکل ۱ ارتباط خطی طول مدت ابتلا به دیابت کلسترول و همچنین ارتباط غیرخطی سایر متغیرها با رتینوپاتی دیابتی را نشان می‌دهد که تأکیدی بر روی درجات آزادی به دست آمده در جدول ۲ می‌باشد. به دنبال این نتیجه، ضرایب همبستگی متغیرها به منظور بررسی اثرات هم خطی بین متغیرهای مدل مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به این که همبستگی متغیر سن با طول مدت ابتلا به دیابت و فشارخون سیستولیک به شدت معنی‌دار است ($p < 0.001$)، می‌تواند توجیهی برای معنی‌دار نبودن اثر متغیر سن بر وجود یا عدم وجود رتینوپاتی باشد.

به کمک مقادیر احتمال به دست آمده در مدل جمعی تعمیم‌یافته به کار گرفته شده، با حذف متغیرهای سن، شاخص توده بدنی و کلسترول مدل نیمه پارامتری ساده‌تری به داده‌ها برازش شد. این مدل نیمه پارامتری به این صورت است که علاوه بر دو عبارت اسپلاین (Spline) هموارسازی، هموگلوبین A1C و

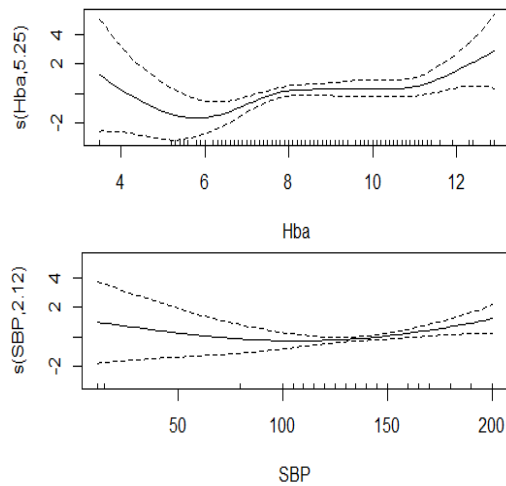
تعمیم یافته، نتایج حاصل از مدل جمعی تعمیم یافته، تایید شد.

بحث و نتیجه گیری

هدف از این مطالعه، بررسی روابط بین عوامل خطر رتینوپاتی دیابتی با وضعیت ابتلا به آن به کمک مدل جمعی تعمیم یافته بود. از آنجا که مدل جمعی تعمیم یافته از هموارسازها استفاده می کند، برای ورود داده ها با محدودیت مواجه هستیم. به این معنی که متغیرهای کمی و پیوسته می توانند وارد مطالعه شوند. بنابراین علی رغم وجود اطلاعاتی مانند جنسیت، وضعیت کنترل قند خون، وضعیت مصرف سیگار و یا نوع دیابت، این متغیرها قابلیت حضور در مطالعه را نداشتند. به این ترتیب از میان متغیرهای اندازه گیری شده، سن، طول مدت ابتلا به دیابت، هموگلوبین A1C، شاخص توده بدن، کلسترول و فشارخون سیستمیک وارد مطالعه شدند.

رتینوپاتی از جمله عوارضی است که در طول زمان ایجاد می شود و پیشرفت می کند (۳۱). طبق مطالعات انجام شده رابطه شدت رتینوپاتی با طول مدت ابتلا به دیابت کاملاً مسجل شده است (۱۲، ۱۵، ۱۷-۲۱، ۲۳، ۲۸، ۳۰ و ۳۲). در تحقیق حاضر نیز رابطه خطی شدید بین رتینوپاتی و شدت آن با طول مدت ابتلا به دیابت وجود دارد. وجود این رابطه خطی حتی زمانی که از مدل جمعی تعمیم یافته و هموارسازها استفاده می کنیم، نیز تایید می شود.

به وسیله مدل خطی تعمیم یافته، رابطه معنی داری بین رتینوپاتی و شدت آن با متغیر سن

شکل ۲. نمودار مولفه های هموارسازی متغیرهای مورد مطالعه

جدول ۳. نتایج حاصل از برازش مدل جمعی تعمیم یافته بر روی متغیرهای مورد مطالعه پس از حذف متغیرهای غیر معنادار

متغیر	درجه آزادی	مقدار احتمال
هموگلوبین A1C	۵/۲۵۱	۰/۰۰۴
فشارخون سیستمیک	۲/۲۱۲	۰/۰۳۲
طول مدت ابتلا به دیابت	.	<۰/۰۰۱

متغیر فشارخون و اثر درجه یک برای متغیر طول مدت ابتلا به دیابت استفاده می کنیم.

همان طور که در جدول ۴ ملاحظه می شود عبارت خطی طول مدت ابتلا و تمام متغیرهای سفارشی همچون توان دوم فشارخون و توان چهارم هموگلوبین A1C از لحاظ آماری معنی دارند، این نتیجه با کشفیات غیرخطی به دست آمده از مدل جمعی تعمیم یافته سازگار است، به این معنی که با استفاده از مدل خطی

جدول ۴. نتایج حاصل از برازش رگرسیون لجستیک دوحالتی

متغیر	توان	برآورد پارامتر	خطای معیار	آماره Z	مقدار احتمال
طول مدت ابتلا	۱	۰/۱۵۳۷	۰/۰۲۳۲	۶/۶۳۰	<۰/۰۰۱
فشارخون سیستمیک	۱	-۰/۰۵۸۷	۰/۰۲۴۶	-۲/۳۸۶	۰/۰۱۷
فشارخون سیستمیک	۲	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۱	۲/۸۱۲	۰/۰۰۴
هموگلوبین A1C	۱	-۴۶/۷۹۷۰	۱۶/۸۰۵۴	-۲/۸۷۵	۰/۰۰۵
هموگلوبین A1C	۲	۹/۱۸۷۳	۳/۱۴۹۵	۲/۹۱۷	۰/۰۰۳
هموگلوبین A1C	۳	-۰/۷۶۲۸	۰/۲۵۶۵	-۲/۹۷۳	۰/۰۰۲
هموگلوبین A1C	۴	۰/۰۲۲۹	۰/۰۰۷۷	۲/۹۸۸	۰/۰۰۲

به وسیله مدل جمعی تعمیم یافته با استفاده از روش اعتبارسنجی متقابل تعمیم یافته، عوامل خطر رتینوپاتی دیابتیک طول مدت ابتلا به دیابت، هموگلوبین A1C و فشارخون شناخته شدند. علاوه بر آن به وسیله این مدل می توان نحوه ارتباط عوامل خطر و رتینوپاتی را مورد بررسی قرار داد. نتایج حاکی از آن است که ارتباط خطی بین طول مدت ابتلا به دیابت و رتینوپاتی وجود دارد. همچنین، هموگلوبین A1C با تابع درجه چهار با پاسخ ارتباط دارد و ارتباط فشارخون و رتینوپاتی به وسیله تابع درجه دو بیان می شود. روابط خطی و غیر خطی به دست آمده از مدل جمعی تعمیم یافته به وسیله مدل رگرسیون خطی نیز تایید می شوند. به طور کل، نتایج نشان دهنده آن است که مدل جمعی تعمیم یافته علاوه بر شناسایی روابط خطی، قادر به کشف روابط غیر خطی بین متغیرها نیز می باشد. به عبارت دیگر مدل جمعی تعمیم یافته برای کشف روابط موجود، قادر به ضعیف کردن فرضیات مدل به وسیله جایگزینی هموارساز ناپارامتری است. یعنی این مدل با اطلاعات بیشتری از روابط بین داده ها، کیفیت پیش بینی پاسخ را به حداکثر می رساند و در نهایت، نتایج حاصل از مدل های مرسوم قبل را پوشش می دهند. این یکی از مزایای مدل جمعی تعمیم یافته است که در این مطالعه نشان داده شد. مدل جمعی تعمیم یافته به خاطر انعطاف پذیری در تعیین نوع و درجه ارتباط و قابلیت تفسیر معناداری ارتباط از درجات مختلف، به یک مدل محبوب تبدیل شده است و آن را می توان برای طیف گسترده ای از داده ها استفاده کرد.

در هر تحقیقی که از مدل های خطی تعمیم یافته برای تعیین روابط بین متغیرها استفاده شده است، می توان به شرط پیوسته بودن داده ها، مدل جمعی تعمیم یافته را به کار برد. به این ترتیب، کیفیت پیش بینی متغیر وابسته را به حداکثر رسانده و روابط غیر خطی و غیر یکنواخت بین متغیر پاسخ و مجموعه متغیرهای توضیحی کشف می گردد.

مشاهده نشد. این نتیجه، با مطالعه رضانی مغایرت داشت، اما معنی دار نشدن ارتباط رتینوپاتی با سن، در اینجانب نقطه قوت محسوب می شود (۳۳). از آنجا که سن با طول مدت ابتلا به دیابت و فشارخون همبسته اند، با افزایش سن، طول مدت ابتلا به دیابت بالا رفته و افراد به پرفشاری خون مبتلا می شوند. در این تحقیق اگرچه سن تاثیری در رتینوپاتی ندارد ولی طول مدت ابتلا به دیابت و فشارخون به عنوان دو متغیر مستقل موثرند. مطالعاتی که در زمینه ارتباط رتینوپاتی و فشارخون انجام شده است، نتایج متناقضی داشته است. برخی از این پژوهش ها ارتباطی را بین این دو عامل پیدا نکرده اند، در حالی که برخی مطالعات انجام شده، حاکی از ارتباط میزان بروز رتینوپاتی با فشارخون، به خصوص فشارخون سیستول بوده اند (۱۴-۱۷، ۲۲-۲۵، ۲۶، ۲۹ و ۳۳). با توجه به نتایج مطالعه آینده نگر دیابت انگلستان، برای کاهش خطر رتینوپاتی یا کندشدن پیشرفت آن کنترل قند خون و کنترل شدید فشارخون توصیه می شود (۱۳).

در این پژوهش از مدل جمعی تعمیم یافته برای بررسی عوامل خطر رتینوپاتی استفاده شد. براساس نتایج حاصل از این مدل بر روی پاسخ دو حالتی (وجود یا عدم وجود رتینوپاتی)، ارتباط خطی طول مدت ابتلا به دیابت تایید شد و علاوه بر آن، نتیجه گویای این مطلب است که متغیر هموگلوبین A1C به وسیله تابع درجه چهار و فشارخون سیستمولیک به وسیله تابع درجه دو با متغیر پاسخ رابطه دارند. بنابر مطالعه ای که به همین منظور انجام شده بود، نتایج برآزش مدل جمعی تعمیم یافته حاکی از معنی داری اثر غیر خطی متغیرهای شاخص توده بدنی و سن می باشد. همچنین اثر خطی گلوکز نیز نشان داده شد. مطالعه حاضر نیز بیانگر قدرت و انعطاف پذیری مدل جمعی تعمیم یافته در مدلسازی طیف گسترده ای از داده ها است (۳۷).

از مدل های جمعی برای مدلسازی داده ها در علوم متفاوت استفاده شده است. در این مطالعات نیز برتری مدل های جمعی تعمیم یافته بر مدل های خطی تعمیم یافته نشان داده شده است (۳۸-۳۹).

Treatment Diabetic Retinopathy Study Research Group. *Ophthalmology*. 1991;98(5Suppl):786-806.

13. UK Prospective Diabetes Study Group. Tight blood pressure control and risk of macrovascular and microvascular complications in type 2 diabetes: UKPDS 38. *BMJ*. 1998;317(7160):703-13.

14. Abdollahi A, Malekmadani MH, Mansoori MR, Bostak A, Abbaszadeh MR, Mirshahi A. Inflammatory markers and diabetic retinopathy in type 1 diabetes. *Acta Medica Iranica*. 44. 2006;6(415-9).

15. Askarishahi M, Hajizadeh E, Afkhami-Ardakan M. [Factors affecting retinopathy in patients with type 2 diabetes by analyzing the current status data]. *Tehran University Medical Journal*. 2010;68(11):674-80.[Persian].

16. Berinstein DM, Stahn RM, Welty TK, Leonardson GR, Herlihy JJ. The prevalence of diabetic retinopathy and associated risk factors among Sioux Indians. *Diabetes Care*. 1997;20(5):757-9.

17. Brown JB, Pedula KL, Summers KH. Diabetic retinopathy: contemporary prevalence in a wellcontrolled population. *Diabetes Care*. 2003; 26(9):2637-42.

18. Dandona L, Dandona R, Naduvilath TJ, McCarty CA, Rao GN. Population based assessment of diabetic retinopathy in an urban population in southern India. *Br J Ophthalmol*. 1999;83(8):937-40.

19. Jamal-u-Din, Qureshi MB, Khan AJ, Khan MD, Ahmad K. Prevalence of diabetic retinopathy among individuals screened positive for diabetes in five community based eye camps in northern Karachi, Pakistan. *J Ayub Med Coll Abbottabad*. 2006;18(3): 40-3.

20. El Haddad OA, Saad MK. Prevalence and risk factors for diabetic retinopathy among Omani diabetics. *Br J Ophthalmol*. 1998;82(8):901-6.

21. Fazel F, Ghanbari H, Saghaee S. [Comparing the Axial Length of Eyes in Patients with Proliferative and Nonproliferative Diabetic Retinopathy]. *Journal of Isfahan Medical School*. 2010;28(115). [Persian].

22. Harney F. Diabetic retinopathy. *Medicine Abingdon*. 2006;34(3):95-8.

23. Hosseini SM, Tazhibi M, Amini M, Zaree A, Jahani Hashemi H. [Using Classification Tree for prediction of Diabetic Retinopathy on Type II Diabetes]. *Isfahan University Medical Journal*. 2010;21(108). [Persian].

24. Izuora KE, Chase HP, Jackson WE, Coll JR, Osberg IM, Gottlieb PA, et al. Inflammatory markers and diabetic retinopathy in type 1 diabetes. *Diabetes Care*. 2005;28(3):714-5.

25. Janghorbani M, Amini M, Ghanbari H, Safaiee H. Incidence of and risk factors for diabetic retinopathy in Isfahan, Iran. *Ophthalmic Epidemiol*. 2003;10(2):81-95.

تقدیر و تشکر

این مقاله حاصل پایان نامه حبیبه وزیری نسب در مقطع کارشناسی ارشد به راهنمایی آقای دکتر مسعود صالحی و مشاوره خانم معصومه خوشگام در سال ۱۳۹۰ و کد ۵۴۲ می باشد که با حمایت دانشگاه علوم پزشکی تهران اجرا شده است. با تشکر از مرکز تحقیقات چشم شهید لبافی نژاد که داده‌های این پژوهش را در اختیار گروه تحقیق قرار دادند.

منابع

1. Saikumar S, Giridhar A, Mahesh G, Elias A, Bhat S. Awareness about eye diseases among diabetic patients: a survey in South India. *Community Eye Health*. 2007;20:16-7.

2. Zimmet P. Diabetes and obesity worldwide: epidemics in full flight. *International Diabetes Institute*. 2003.

3. Zimmet P, Alberti KG, Shaw J. Global and societal implications of the diabetes epidemic. 414, editor: Nature; 2001.

4. King H, Aubert RE, Herman WH. Global burden of diabetes, 1995-2025: prevalence, numerical estimates, and projections. *Diabetes Care*. 1998;21:1414-31.

5. Esteghamati A, Gouya MM, Abbasi M, Delavari A, Alikhani S, Alaedini F, et al. Prevalence of diabetes and impaired fasting glucose in the adult population of Iran: National Survey of Risk Factors for Non-Communicable Diseases of Iran. *Diabetes Care*. 2008;3(1):96-8.

6. Yorston D. Retinal Diseases and VISION 2020. *Community Eye Health*. 2003;16(46):19-20.

7. Reiber GE, Boyko EJ, Smith DG. Lower extremity foot ulcers and amputations in diabetes. In: *Diabetes in America*. 2, editor. Bethesda MD: National Diabetes Data Group. NIH Pub; 1995.

8. Sharma S, Oliver-Fernandez A, Liu W, Buchholz P, Walt J. The impact of diabetic retinopathy on health-related quality of life. *Curr Opin Ophthalmol*. 2005;16:155-9.

9. Henriksson F, Jönsson B. Diabetes: the cost of illness in Sweden. *J Intern Med*. 1998;244:461-8.

10. Simell TT, Sintonen H, Hahl J, Simell OG. Costs of insulindependent diabetes mellitus. *Pharmacoeconomics*. 1996;9:24-38.

11. Warner DC, McCandless RR, De Nino LA, Cornell JE, Pugh JA, Marsh GM. Costs of diabetes in Texas. 1992. *Diabetes Care*. 1996;19:1416-9.

12. Grading diabetic retinopathy from stereoscopic color fundus photographs--an extension of the modified Airlie House classification. ETDRS report number 10. Early

26. Janghorbani M, Jones RB, Murray KJ, Allison SP. Incidence of and risk factors for diabetic retinopathy in diabetic clinic attenders. *Ophthalmic Epidemiol.* 2001;8(5):309-25.
27. Gharaagaji Asl R, Fagihzadeh S, Meshkani MR, Kazemnejad A, Babayi GR, Rohipour R, et al. [A survey of effective causes on retinopathy in younger onset diabetes type I patient, via bivariate Bayesian cumulative regression analysis models]. *Urmia Medical Journal.* 2009;19(4):340-5. [Persian].
28. Kull CE, Abrahamson M. Prevalence of retinopathy difference in a population with type 1 diabetes. *Diabet Med.* 2002;19(11):923-4.
29. Malekmadani MH, Lashay A, Behjati M, Ganji R. [Frequency and severity of diabetic retinopathy in non-ocular diabetic complications]. *Tehran University Medical Journal.* 2007;65(7):58-63. [Persian].
30. Moradi S, Baradaran H. Prevalence of retinopathy and microalbuminuria in people with type 2 diabetes at Tehran Institute of Endocrine and Metabolism, Iran. *Diabet Med.* 2006; 23(Suppl4):181.
31. Narayan KM, Boyle JP, Thompson TJ, Sorensen SW, Williamson DF. Lifetime risk for diabetes mellitus in the United States. *JAMA.* 2003;290(14):1884-90.
32. Porta M, Bandello F. Diabetic retinopathy A clinical update. *Diabetologia.* 2002;45(12):1617-34.
33. Ramezani M, Karimi Abdolqader. [Prevalence of retinopathy and related factors in hospital diabetic patients in Bagiyatallah hospital in Tehran]. *Yafteh.* 2005;7:29-35. [Persian].
34. Hasti T, Tibshirani R. Generalized Additive Model. *Statistical science.* 1986;1(3):297-318.
35. Delavari AR, Alikhani S, Alaedini F. A National Profile of Non-Communicable Disease Risk Factors in the I.R. Iran Center for Disease Control, Ministry of Health & Medical Education 2005
[<http://www.who.int/chp/steps/iran/en/index.html>].
36. Javadi MA, Katibeh M, Rafati N, Dehghan MH, Zayeri F, Yaseri M, et al. Prevalence of diabetic retinopathy in Tehran province: a population-based study. *BMC Ophthalmology.* 2009;9-12.
37. Weijie C. Fitting Generalized Additive Models with the GAM Procedure in SAS 9.2. *SAS Global Forum.* 2008;387.
38. Terzi Y, Cengiz. Using of generalized additive model for model selection in multiple poisson regression for air pollution data. *Scientific Research and Essay.* 2009 September;4(9):867-71.
39. Wensui L, Chuck V, Jimmy C. Generalizations of Generalized Additive Model (GAM): A Case of Credit Risk Modeling. 2009.

Application of the generalized additive model in determination of the retinopathy risk factors relation types for Tehran diabetic patients

Masood Salehi, PhD. Assistant Professor of Biostatistics, Department of Statistics and Mathematics, School of Health Management and Information Sciences, Research center of health management and economical sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. salehi74@yahoo.com

***Habibeh Vazirinasab, MSc.** Biostatistics, Department of Statistics and Mathematics, School of Health Management and Information Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. (*Corresponding Author). vazirinasab@yahoo.com

Masoomeh Khoshgam, Msc. Instructor of Statistics and Mathematics Department, School of Health Management and Information Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. mkhoshgam@yahoo.com

Nasrin Rafati, MD. Assistant Professor of Ophthalmology, Ophthalmic Research Center, Labbafinejad Medical Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran. rafati@yahoo.com

Abstract

Background: One of the most important complications of diabetes, is diabetic retinopathy that causes the blindness of 10,000 people every year. Different researches have been done on retinopathy risk factors in diabetic patients. This study was carried out to check the type of relationship between retinopathy risk factors and the condition of temptation it with generalized additive models. The study attempts to increase the quality of predicting the response variable and to reveal the non-linear and non-monotonic relationships between the response and the set of explanatory variables with generalized additive models.

Methods: This cross-sectional study has been done on 367 diabetic patients who take part in assessment recall of retinopathy in Tehran. Entrants have been checked to determine their particulars, medical conditions and medicines. Finally has been used a data complex for fitting generalized additive models and binary logistic regression, including six continues explanatory variables: age, duration of diabetes, Body Mass index (BMI), hemoglobin A1C, cholesterol, systolic blood pressure and response variable, to the presence of retinopathy Fitting model has been done with mgcvR software.

Results: In this study 120 cases (33%) were retinopathy patient and 247 cases (67%) were not. Results of the generalized additive model were denoting that following factors have affected on retinopathy: duration of diabetes, hemoglobin and systolic blood pressure. Moreover, it has been mentioned that duration of diabetes with linear function, hemoglobin with function of degree four and systolic blood pressure with quadratic function was related to retinopathy.

Conclusion: In addition to determination of retinopathy risk factors, it has been shown that generalized additive model can identify nonlinear relationship between variables. Therefore this model increases the quality of predicting response variable, with more information of the data relationships.

Keywords: Generalized additive models, Binary logistic regression, Diabetic retinopathy.